

HOT TRACKS

Vertraagde treinen, overvolle bussen en tochtige perrons. Pendelen tussen studiestad en thuis valt niet altijd mee. Een lekker muziekje in je oren verzacht het leed. Acht tips voor een onvergetelijke reis.

Misschien heb je ze deze zomer wel live gezien op een van de vele festivals in Europa: **FLORENCE AND THE MACHINE**. Dikke kans dat het een van de beste acts op het festival was. Florence Welch heeft een fantastische live reputatie. Maar haar studiomusiek doet er niet voor onder. Sinds

2009 verschenen vier succesvolle albums, waarvan *How Big, How Blue, How Beautiful* het meest recent is. Voor zover je muziek in een hokje kunt stoppen, worden Florence en haar machine onder indie-rock gerubriceerd en wordt het werk van de Britse zangeres vaak omschreven als dramatisch en excentriek.

Ook uit Engeland komen **YEARS & YEARS** en als we hun sound een labeltje moeten geven, zou dat electropop zijn. Het viertal met zanger/blikvanger Olly Alexander is momenteel uiterst populair, bij tienermeisjes maar ook bij liefhebbers van 'serieuze' muziek. Ze wonnen de BBC Sound of 2015 award en hun single *King* stond in maart nummer 1 in Engeland en diverse andere landen. Naar hun debuutalbum *Communion* werd reikhalzend uitgekeken. De fans lopen ermee weg, anderen vinden Years & Years lichtgewicht. Ons lijkt het hoe dan ook aangenaam gezelschap voor onderweg.

STUDEREN MET ALFA-GOLVEN

Wil je je tijdens je trein- en busreizen concentreren op je studie en kun je dit soort muziek er allemaal niet bij hebben, maar is er ook geen plaats meer in de stiltecoupé? Dan is dit misschien een idee: Study Music Alpha Waves. Door middel van Alfavolven zou je versneld kunnen leren en een optimale concentratie hebben. Er is volop van te vinden op internet. Val er niet bij in slaap, want voor je het weet, mis je je halte.

De Fin **JAAKKO EINO KALEVI** schotelt evenmin zware kost voor. Je zou zijn geluid ook als electropop kunnen bestempelen, al gebruikt hij meer analoge synths dan Years & Years. Geen knallende dancebeats, maar dromerige popdeuntjes. Er staan er tien op zijn debuutalbum, dat hij zijn eigen naam als titel gaf. Hoewel, debuteert... Kalevi bracht al eerder muziek uit, maar ziet dit album als zijn eerste volwaardige product. De noordeling is (of was inmiddels?) tramchauffeur in Helsinki en kan dus weten wat lekkere reismusiek is.

Uit het diepe zuiden komt **KOVACS**. Dat wil zeggen uit Zuid-Nederland, het Limburgse Baarlo. De zangeres bracht, na de eerdere EP *My Love*, dit jaar haar eerste album uit. *Shades of Black* schoot meteen naar de eerste plaats in de albumlijst. De 'zangeres met de berenmuts' veranderde in de 'zangeres met de opvallende stem'. Kovacs liet dat geluid dit jaar ook op Pinkpop horen. Het is een rauw stemgeluid, dat in de verte soms aan Amy Winehouse doet denken, maar meer nog aan de grote soul- en blueszangeressen van weleer.

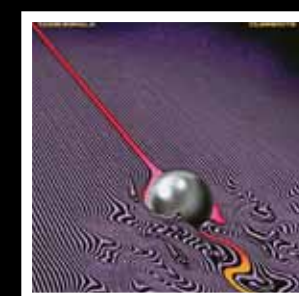
Blues zit ook in het geluid van het Amsterdamse trio **MY BABY**. Zelf omschrijven zij hun stijl als 'Delta trance Louisiana dub indiefunk'. Met hun eerste album *My Baby Loves Voodoo* uit 2013 gooiden ze in binnen- en buitenland hoge ogen. Ze toerden door onder meer Japan, Nieuw-Zeeland, de Verenigde Staten en door het Verenigd Koninkrijk in het voorprogramma van hun fan Seasick Steve. Dit jaar brachten broer en zus Van Dijck en de Nieuw-Zeelandse gitarist Daniel 'Da Freez' Johnston hun wederom lovend ontvangen album *Shamanaid* uit. Van die 'bluesy' muziek waarbij het landschap zo lekker aan je treinraam voorbij glijdt.

Een beetje blues, maar vooral heel veel soul is te horen op *Coming Home*, het debuut van **LEON BRIDGES**. De stem van deze Amerikaanse zanger heeft dat typische soulgeluid van legendes als Otis Redding en Sam Cooke: een toefje heesheid, een snuffje rauw randje en veel ziel. Net als de zang is zijn muziek helemaal jaren zestig. Maar ondanks het feit dat Leon Bridges zich bij voorkeur ook nog eens in de kleding van die tijd uitdost, is *Coming Home* toch geen klakkeloos kopieer- en plakwerk geworden. Bridges heeft de oude soul een jonger geluid weten te geven. Met Bridges op de headphone is het heel fijn sporen.

Echt nieuwe soul, of misschien beter gezegd R&B, komt van de eveneens Amerikaanse zanger **MIGUEL**. Met zijn album *Wildheart* dat in juni uitkwam, oogstte hij vijfsterrenrecensies alom. In Nederland was Miguel tot nu toe wat minder bekend, maar in de Verenigde Staten domineerde zijn single *Adorn* in 2012 de hitlijsten, het nummer stond 23 weken op nummer 1. Miguel is zelf ook zeer te spreken over *Wildheart*. In een interview zei hij: "It's Los Angeles, it's attitude, it's aggression, it's sex, it's psychedelia, it's lust, it's loneliness. It's just more aggressive. It's just raw. That's why I love this album." Onder anderen Pharrell Williams doet mee op *Wildheart*.

Waar doet Pharrell tegenwoordig nou eigenlijk niet op mee? Nou, bijvoorbeeld op *Currents*, het derde album van het Australische vijftal **TAME IMPALA**. Het zal waarschijnlijk ook niet echt 'zijn ding' zijn. De Australiërs hebben een sterke voorkeur voor de psychedelica uit de jaren zestig en zeventig. Toch zijn er ook sporen van funk en hiphop op *Currents* te vinden en is hun muziek bij vlagen dansbaar. Neem nou de plaatopener *Let it happen*. Dat nummer heeft een Michael Jackson *Beat It*-ritme en roept (met vocoder) een Daft Punk-gevoel op. Had Pharrell toch gezellig mee kunnen doen.